

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 5. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tehniskās un darbības prasības pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro – Regula (ES) Nr. 260/2012 – Vienotā euro maksājumu telpa (SEPA) – Tiešā debeta maksājums – 9. panta 2. punkts – Maksājumu pieejamība – Dzīvesvietas nosacījums

Lietā C-28/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2017. gada 20. decembrī un kurš Tiesā reģistrēts 2018. gada 17. janvārī, tiesvedībā

Verein für Konsumenteninformation

pret

Deutsche Bahn AG,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*] (referents), tiesneši K. Likurģs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešić*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: D. Dīterts [*D. Dittert*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 30. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Verein für Konsumenteninformation* vārdā – *S. Langer, Rechtsanwalt*,
- *Deutsche Bahn AG* vārdā – *C. Pöchlacker* un *L. Riede, Rechtsanwälte*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Tserepa-Lacombe* un *T. Scharf*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 2. maija tiesas sēdē, pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV 2012, L 94, 22. lpp.), 9. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Verein für Konsumenteninformation* (Patērētāju informācijas apvienība, turpmāk tekstā – “VKI”) un *Deutsche Bahn AG* par to, ka ceļotājiem, kam nav dzīvesvietas Vācijā, nav iespējas samaksāt par šīs sabiedrības interneta vietnē rezervētajām biļetēm, izmantojot euro denominētu tiešā debeta maksājumu, kas notiek ar Eiropas Savienības mērogā izveidotās tiešā debeta maksājuma shēmas (turpmāk tekstā – “SEPA tiešā debeta maksājums”) palīdzību.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 260/2012 1., 6., 9., 10. un 32. apsvērums ir formulēti šādi:

“(1) Lai iekšējais tirgus pareizi darbotos, jārada integrēts euro elektronisko maksājumu tirgus, kurā nebūtu atšķirības starp iekšzemes un pārrobežu maksājumiem. Tāpēc vienotās euro maksājumu telpas [(*Single Euro Payments Area*; turpmāk tekstā – “SEPA”)] projekta mērķis ir izstrādāt kopīgus Savienības mēroga maksājumu pakalpojumus, kas aizstātu pašreizējos iekšzemes maksājumu pakalpojumus. Atklātu kopīgu maksāšanas standartu, noteikumu un prakses ieviešanas un integrētas maksājumu apstrādes rezultātā SEPA būtu jānodrošina Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem droši, lietotājdraudzīgi un droši euro maksājumu pakalpojumi par konkurētspējīgām cenām. Tam būtu jāattiecas gan uz iekšzemes, gan pārrobežu SEPA maksājumiem, piemērojot vienādus pamatnosacījumus, kā arī saskaņā ar vienādām tiesībām un pienākumiem neatkarīgi no atrašanās vietas Savienībā. [..]

[..]

(6) Tikai strauja un visaptveroša migrācija uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem ļaus pilnībā izmantot integrēta maksājumu tirgus sniegtās priekšrocības, likvidējot augstās izmaksas, ko rada vēsturisko un SEPA produktu vienlaicīga izmantošana. Tādēļ būtu jāparedz noteikumi, kas aptvertu visu euro denominēto kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu darījumu izpildi visā Savienībā. [..]

[..]

(9) Lai varētu izpildīt kredīta pārvedumu, maksājuma saņēmēja maksājumu kontam ir jābūt sasniedzamam. Tādēļ, lai veicinātu Savienības mēroga kredīta pārveduma un tiešā debeta pakalpojumu veiksmīgu ieviešanu, visā Savienībā būtu jānosaka sasniedzamības pienākums. Turklāt pārredzamības uzlabošanai ir lietderīgi minēto pienākumu un ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulu (EK) Nr. 924/2009 [(2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV 2009, L 266, 11. lpp.)] jau noteikto sasniedzamības pienākumu, kas attiecas uz tiešā debeta maksājumiem, apvienot vienotā tiesību aktā. Visiem saņēmēja maksājumu kontiem, kas ir sasniedzami iekšzemes kredīta pārvedumam, vajadzētu būt sasniedzamiem arī ar Savienības mēroga kredīta pārvedumu shēmas palīdzību. Visiem maksātāju maksājumu kontiem, kas sasniedzami iekšzemes tiešā debeta maksājumam, vajadzētu būt sasniedzamiem arī ar Savienības mēroga tiešā debeta maksājumu shēmas palīdzību. Tas būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai MPS nolemj piedalīties kādā konkrētā kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu shēmā vai nepiedalīties šajā shēmā.

- (10) Viens no konkurences priekšnoteikumiem ir tehniskā sadarbība. Lai radītu integrētu tirgu euro elektronisko maksājumu sistēmām, ir būtiski, lai kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu apstrādi netraucētu darbības noteikumi vai tehniski šķēršļi, piemēram, prasība par obligātu vairāk nekā vienas sistēmas izmantošanu pārrobežu maksājumu norēķinu veikšanā. Kredīta pārvedumi un tiešā debeta maksājumi būtu jāveic atbilstīgi shēmai, kuras pamatnoteikumus ievēro MPS, kas pārstāv vairākumu MPS lielākajā daļā dalībvalstu un vispārēju MPS vairākumu Savienībā, šiem pamatnoteikumiem esot vienādiem gan attiecībā uz pārrobežu, gan tikai attiecībā uz iekšzemes kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājumu darījumiem. [..]

[..]

- (32) Lai nodrošinātu plašu sabiedrības atbalstu *SEPA*, liela nozīme ir augstam maksātāju aizsardzības līmenim, īpaši attiecībā uz tiešā debeta maksājumu darījumiem. Pašreizējā vienīgā patērētājiem paredzētā Eiropas mēroga tiešā debeta maksājumu shēma, ko izstrādājusi EMP, paredz tiesības uz autorizētu maksājumu beznosacījumu atmaksu bez sīkāku paskaidrojumu sniegšanas astoņu nedēļu laikā no attiecīgās summas debetēšanas dienas, tomēr saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2007/64/EK [(2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Padomes Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV 2007, L 319, 1. lpp.)] 62. un 63. pantu minētās tiesības uz atmaksu ir atkarīgas no vairākiem nosacījumiem. Ņemot vērā tirgū valdošo situāciju un nepieciešamību nodrošināt patērētājiem augsta līmeņa aizsardzību, minēto noteikumu ietekme būtu jānovērtē ziņojumā, kuru saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 87. pantu Komisija vēlākais līdz 2012. gada 1. novembrim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un [Eiropas centrālajai bankai], attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumu to pārskatīt.”

- 4 Regulas 260/2012 1. panta “Priekšmets un darbības joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šajā regulā izklāstīti noteikumi attiecībā uz euro denominētiem kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājumu darījumiem Savienībā gadījumos, kad gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā vai kad vienīgais maksājuma darījumā iesaistītais maksājumu pakalpojumu sniedzējs (MPS) atrodas Savienībā.”

- 5 Saskaņā ar šīs regulas 2. pantu “Definīcijas”:

“Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

[..]

- 2) “tiešā debeta maksājums” ir iekšzemes vai pārrobežu maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu;
- 3) “maksātājs” ir tāda fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu konta turētājs un kas ļauj veikt maksājuma uzdevumu no minētā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksātāja maksājumu konta, tad tāda fiziska vai juridiska persona, kura sniedz maksājuma uzdevumu pārveduma veikšanai uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu;
- 4) “maksājuma saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu konta turētāja un kas ir ar maksājuma darījumu pārvedamo līdzekļu iecerētā saņēmēja;
- 5) “maksājumu konts” ir tāds konts uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājuma darījumu izpildei;

[..]

- 21) “mandāts” ir piekrišanas paušana un atļauja, ko maksātājs sniedz maksājuma saņēmējam un (tieši vai netieši – ar maksājuma saņēmēja starpniecību) maksātāja MPS, lai ļautu maksājuma saņēmējam ierosināt iekasēšanu, debetējot maksātāja norādīto maksājumu kontu, un lai ļautu maksātāja MPS izpildīt šādus norādījumus;

[..]

- 26) “pārrobežu maksājuma darījums” ir maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs, ja maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS atrodas dažādās dalībvalstīs;
- 27) “iekšzemes maksājuma darījums” ir maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs, ja maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;

[..].”

- 6 Minētās regulas 3. panta “Sasniedzamība” 2. punktā ir paredzēts:

“Maksātāja MPS, kas maksājumu shēmas ietvaros ir sasniedzams iekšzemes tiešā debeta maksājumam, saskaņā ar Savienības mēroga maksājumu shēmas noteikumiem ir sasniedzams tiešā debeta maksājumiem, kurus maksājuma saņēmējs ierosina ar tāda MPS starpniecību, kas atrodas jebkurā dalībvalstī.”

- 7 Šīs pašas regulas 9. panta “Maksājumu pieejamība” 2. punktā ir noteikts:

“Maksājuma saņēmējs, kas saņem kredīta pārvedumu vai izmanto tiešā debeta maksājumu, lai iekasētu līdzekļus no maksātāja, kuram ir maksājumu konts Savienībā, neprecizē to dalībvalsti, kurā minētajam maksājumu kontam ir jāatrodas, ar nosacījumu, ka šis maksājumu konts ir sasniedzams saskaņā ar 3. pantu.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 8 Saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem VKI var celt prasības tiesā, lai aizsargātu patērētāju intereses.
- 9 *Deutsche Bahn* ir dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums, kura juridiskā adrese ir Berlīnē (Vācija). Tas atļauj patērētājiem rezervēt starptautiskos dzelzceļa braucienus tā interneta vietnē. Šajā nolūkā, pamatojoties uz tā vispārīgajiem pārvadāšanas nosacījumiem, tas slēdz līgumus ar patērētājiem.
- 10 Saskaņā ar šajos vispārīgajos pārvadāšanas noteikumos iekļautu normu par *Deutsche Bahn* interneta vietnē rezervētām biļetēm var maksāt ar kredītkarti, izmantojot *PayPal*, tūlītēju bankas pārskaitījumu vai *SEPA* tiešā debeta maksājumu. Saskaņā ar šo noteikumu pēdējā minētā maksāšanas metode tomēr tiek akceptēta vienīgi tad, ja tiek ievēroti vairāki nosacījumi, proti, ka maksātājam ir dzīvesvieta Vācijā, ka viņš piekrīt tiešajam debitam no konta bankā vai krājkasē, kuras juridiskā adrese ir valstī, kas ir *SEPA* dalībniere, ka viņš dod rīkojumu bankai vai krājkasei veikt tiešā debeta maksājumu un ka viņš reģistrējas *Deutsche Bahn* interneta vietnē. Katrā ziņā *SEPA* tiešā debeta maksājumu aktivēšanai maksātājam ir jādod sava piekrišana maksātspējas analīzei.
- 11 VKI ir cēlusi *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa, Austrija) prasību par izbeigšanu, lai *Deutsche Bahn* tiktu piespriests izbeigt izmantot minēto noteikumu savos līgumos ar patērētājiem. Šīs prasības pamatojumam VKI apgalvoja, ka pamatlietā aplūkotais noteikums, saskaņā ar kuru maksātājam, lai veiktu maksājumu, izmantojot *SEPA* tiešā debeta maksājumu, tostarp ir jābūt dzīvesvietai Vācijā, ir

pretrunā Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktam, jo, pirmkārt, patērētāja maksājumu konts parasti atrodas viņa dzīvesvietas dalībvalstī un, otrkārt, šis noteikums rada vēl ievērojamāku šķērsli nekā nosacījums, kas prasa, lai maksātājs Vācijā atvērtu maksājumu kontu.

- 12 *Deutsche Bahn* savukārt apgalvoja, ka Regula (EK) Nr. 260/2012, ciktāl tā attiecas uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, ir vērsta uz to, lai aizsargātu nevis maksātājus, bet maksājumus. Šī regula neliekot maksājumu saņēmējiem piedāvāt *SEPA* tiešā debeta maksājumu visiem patērētājiem visā Savienībā. Katrā ziņā patērētājiem esot alternatīvas maksājumu metodes, lai iegādātos biļetes tā interneta vietnē. Nosacījums par patērētāja dzīvesvietu jebkurā gadījumā esot pamatots. Tiešā debeta shēmā maksājuma pakalpojumu sniedzējs pretēji tam, kā tas būtu citās maksājumu shēmās, nesniedzot nekādas samaksas garantijas maksājuma saņēmējam.
- 13 Ar 2016. gada 13. jūlija spriedumu *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa) apmierināja VKI prasību to patērētāju labā, kuru dzīvesvieta ir Austrijā, atzīstot, ka minētais noteikums ir pretrunā Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktam.
- 14 *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija), kurā bija iesniegta apelācijas sūdzība, ar 2017. gada 14. marta spriedumu atcēla šo spriedumu un noraidīja VKI prasību, pamatojot, ka, lai gan Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktā maksātājiem, kā arī maksājumu saņēmējiem ir garantēts, ka viņiem ir jābūt tikai vienam maksājumu kontam, lai varētu veikt iekšzemes un pārrobežu tiešā debeta maksājumus, šajā regulā saņēmējiem netiek prasīts vienmēr akceptēt īpašus maksājumu instrumentus maksājumiem komercdarījumos ar patērētājiem.
- 15 *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija), kurā tika iesniegta kasācijas sūdzība par šo spriedumu, uzskata, ka Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkts, ar ko ir aizliegts maksātājiem un maksājuma saņēmējiem precizēt dalībvalsti, kurā ir jāatrodas otras puses kontam, neattiecas uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, bet ir piemērojams attiecībām starp maksājuma saņēmējiem un maksātājiem un tāpēc ir vērsts uz pēdējo minēto aizsardzību. Lai gan ir taisnība, ka šī tiesību norma, to interpretējot gramatiski, tikai aizliedz noteikt maksājumu konta ģeogrāfiskās atrašanās vietas kritēriju, tomēr tāds noteikums, kāds ir pamatlietā, ar ko ir izslēgts *SEPA* tiešā debeta maksājums tad, ja maksātāja dzīvesvieta nav tajā pašā dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta, var būt pretrunā minētajai tiesību normai, jo maksātāja maksājumu konts parasti atrodas dalībvalstī, kurā ir viņa dzīvesvieta.
- 16 Šajos apstākļos *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 260/2012] 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājuma saņēmējam *SEPA* tiešā debeta maksājumu shēmā ir aizliegts maksājumu pakārtot maksātāja dzīvesvietai dalībvalstī, kurā ir arī maksājuma saņēmēja (dzīvesvieta) juridiskā adrese, ja maksājumu var veikt arī citādā veidā, piemēram, ar kredītkarti?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 17 Uzdodot savu jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds līguma noteikums, kāds ir pamatlietā, ar kuru *SEPA* tiešā debeta maksājums ir izslēgts tad, ja maksātāja dzīvesvieta nav tajā pašā dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta.
- 18 Vispirms jāatgādina, kā izriet no Regulas Nr. 260/2012 1. apsvēruma, ka tā tika pieņemta *SEPA* radīšanas projekta ietvaros, kura mērķis bija ieviest kopīgus maksājumu pakalpojumus euro denominētiem maksājumiem visā Savienībā, aizstājot iekšzemes maksājumu pakalpojumus.

- 19 Saskaņā ar šīs regulas 1. pantu tās mērķis ir paredzēt noteikumus attiecībā uz euro denominētiem pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem Savienībā gadījumos, kad gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā vai kad vienīgais maksājuma darījumā iesaistītais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā.
- 20 Kā izriet it īpaši no minētās regulas 1. un 6. apsvēruma, tajā paredzētās tehniskās un darbības prasības ir piemērojamas iekšzemes un pārrobežu maksājumiem, kas tiek veikti *SEPA* ietvaros atbilstoši vieniem un tiem pašiem pamatnosacījumiem un saskaņā ar vienām un tām pašām tiesībām un pienākumiem, neatkarīgi no atrašanās vietas Savienībā, un tas nozīmē, lai nodrošinātu visaptverošu migrāciju uz Savienības mēroga pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem un tādējādi izveidotu integrētu tirgu euro denominētiem elektroniskiem maksājumiem, kurā nepastāvētu nekāda atšķirība starp iekšzemes un pārrobežu maksājumiem.
- 21 Šajā kontekstā Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktā ir paredzēts, ka maksājuma saņēmējam, kas izmanto tiešā debeta maksājumu, lai iekasētu līdzekļus no maksātāja, kuram pieder maksājumu konts Savienībā, “nav jāprecizē” dalībvalsts, kurā šim maksājuma kontam ir jāatrodas, ja maksājumu konts ir sasniedzams saskaņā ar šīs regulas 3. pantu, norādot, ka jēdziens “tiešais debets” minētās regulas 2. panta 2. punktā ir definēts kā tāds, kas attiecas uz iekšzemes vai pārrobežu maksājuma pakalpojumu no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu.
- 22 Atbilstoši Regulas Nr. 260/2012 3. panta 2. punktam maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas ir sasniedzams, lai veiktu iekšzemes tiešā debeta maksājumu, saskaņā ar maksājumu shēmu, ir jābūt sasniedzamam tādā pat veidā, kā tas izriet arī no šīs regulas 9. apsvēruma, lai veiktu šī maksājuma saņēmēja ierosinātus tiešā debeta maksājumus saskaņā ar Savienības mēroga maksājumu shēmas noteikumiem, ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja starpniecību, kurš atrodas citā dalībvalstī.
- 23 Tādējādi no Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkta, skatīta kopā ar tās 3. panta 2. punktu, izriet, ka tiešā debeta maksājuma saņēmējam ir aizliegts prasīt, lai maksātāja konts atrastos noteiktā dalībvalstī, ja šis konts ir sasniedzams tiešajam debetam iekšzemē.
- 24 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka, lai gan pamatlietā aplūkotajā noteikumā maksātājam ir paredzēts pienākums, lai tā dzīvesvieta būtu tajā pašā dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta, tas ir, Vācijā, tajā turpretim nav prasīts, lai maksātājam būtu maksājumu konts noteiktā dalībvalstī. Tātad šāds noteikums skaidri nav norādīts Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktā.
- 25 Tomēr saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2018. gada 17. oktobris, *Günter Hartmann Tabakvertrieb*, C-425/17, EU:C:2018:830, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Šajā ziņā ir taisnība, ka Regulas Nr. 260/2012 galvenais mērķis, kā ir atgādināts šī sprieduma 18. līdz 20. punktā, ir noteikt tehniskas un darbības prasības attiecībā it īpaši uz tiešā debeta maksājumiem, lai ieviestu kopējus maksājumu pakalpojumus Savienībā.
- 27 Šādā situācijā, tā kā šīs regulas 9. panta 2. punkts skaidri attiecas uz īpašajām attiecībām starp maksātāju un maksājuma saņēmēju, tas palīdz arī īstenot mērķi – sasniegt augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu, kā izriet no minētās regulas 32. apsvēruma, pēdējo minēto pievienošanu *SEPA*.
- 28 Šī tiesību norma ļauj lietot tiešā debeta maksājumam vienu un to pašu maksājuma kontu visiem darījumiem Savienībā, tādējādi izvairoties no izdevumiem, kas saistīti ar vairāku maksājumu kontu uzturēšanu, un ar to nodrošinot, kā izriet no Regulas Nr. 260/2012 10. apsvēruma, ka

komercnoteikumi neliek šķēršļus patērētāju iespējai veikt integrēta tirgus euro denominētajiem elektroniskajiem maksājumiem ietvaros jebkuru maksājumu uz kontiem, kas maksājumu saņēmējiem ir pie pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas citās dalībvalstīs.

- 29 Jākonstatē, ka tāds noteikums, kāds ir pamatlietā aplūkots, kas paredz atšķirību, pamatojoties uz maksātāja dzīvesvietas kritēriju, varētu pamatā kaitēt patērētājiem, kam nav maksājumu konta dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta. Ir skaidrs, ka patērētājiem visbiežāk maksājumu konts ir dalībvalstī, kurā ir to dzīvesvieta.
- 30 Tādējādi šāds noteikums netieši norāda dalībvalstī, kurā ir jābūt maksājumu kontam, tādējādi radot sekas, kas ir salīdzināmas ar tām, kas izriet no šādas konkrētas dalībvalsts norādīšanas.
- 31 Lielākajā daļā gadījumu šīs dzīvesvietas nosacījums padara *SEPA* tiešā debeta maksājumu sasniedzamu vienīgi maksātājiem, kam ir maksājumu konts dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta, un tārad šāds maksājumu veids tiek liegts maksātājiem, kam ir maksājumu konts citās dalībvalstīs.
- 32 Šī iemesla dēļ šajā noteikumā šis maksājumu veids ir rezervēts būtībā iekšzemes maksājumu darījumiem Regulas Nr. 260/2012 2. panta 27. punkta izpratnē, tas ir, tiem, kas tiek veikti starp maksātāju un maksājuma saņēmēju, no kuriem katram ir maksājumu konts pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī, un tas tā ir, izslēdzot attiecīgi lielāko daļu pārrobežu maksājumu darījumus, kuros saskaņā ar šīs regulas 2. panta 26. punktu piedalās maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas dažādās dalībvalstīs.
- 33 No minētā izriet, ka tāds noteikums, kāds ir pamatlietā, var ietekmēt Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkta lietderīgo iedarbību tādējādi, ka tas maksātājiem atņem iespēju veikt tiešā debeta maksājumu no konta, kas atrodas viņa izvēlētajā dalībvalstī. Tādējādi šis noteikums nesasniedz šīs normas mērķi, kas, kā atgādināts šī sprieduma 28. punktā, ir novērst to, ka darbības noteikumi ietekmē integrēta tirgus izveidi šīs regulas 1. apsvērumā norādītajiem euro denominētajiem elektroniskajiem maksājumiem.
- 34 Šajā ziņā nozīmes nav tam, ka patērētājs var lietot alternatīvas maksājumu metodes. Lai gan maksājumu saņēmēji var brīvi piedāvāt vai nepiedāvāt maksātājiem iespēju veikt *SEPA* tiešā debeta maksājumus, pretēji tam, ko apgalvo *Deutsche Bahn*, ja tie piedāvā šādu iespēju, šie maksājumu saņēmēji nevar pakļaut šīs maksājumu metodes izmantošanu nosacījumiem, kas ietekmētu Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkta lietderīgo iedarbību.
- 35 *Deutsche Bahn* uzskata, ka tomēr no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/302 (2018. gada 28. februāris), ar ko novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citus diskriminācijas veidus iekšējā tirgū klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK (OV 2018, L 60 I, 1. lpp.), var secināt, ka Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktā nav norādīts tāds dzīvesvietas nosacījums, kāds ir pamatlietā.
- 36 Tomēr, kaut arī ar Regulu Nr. 2018/302 no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi pakalpojumi transporta jomā, kādi ir pamatlietā, un tā ir kļuvusi piemērojama tikai 2018. gada 3. decembrī jeb pēc pamatlīstas faktu norises, pietiek konstatēt, ka šī regula, kas specifiski attiecas uz ģeogrāfisko bloķēšanu, nekādi neietekmē Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkta interpretāciju, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumā 39. punktā, jo Savienības likumdevējs nav izveidojis saikni starp abām regulām.
- 37 *Deutsche Bahn* arī apgalvo, ka dzīvesvietas nosacījums, kāds ir pamatlietā, ir pamatots ar vajadzību kontrolēt maksātāju maksāspēju, jo ļaunprātīgas izmantošanas un nemaksāšanas riski esot īpaši lieli gadījumos, kad, kā tas ir pamatlietā, tiešā debeta maksājums notiek pēc tam, kad maksātājs ir tieši

izsniedzis pilnvaru maksājuma saņēmējam, neiejaucoties viena vai otra no tiem maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Šādos apstākļos maksājuma saņēmējam pašam ir jānovērtē risks, ka klients nesamaksā.

- 38 Tomēr jāatzīst, kā norāda ģenerālvokāts secinājumu 46. un 47. punktā, ka ne Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punktā, ne jebkādā citā tās normā nav paredzēts izņēmums no šajā tiesību normā noteiktā pienākuma, jo Savienības likumdevējs, pieņemot šo tiesību normu, pietiekami ir ņēmis vērā atšķirīgās maksātāju un maksājuma saņēmēju attiecīgās intereses.
- 39 Katrā ziņā nekas neliedz maksājuma saņēmējam samazināt ļaunprātīgas izmantošanas vai nesamaksāšanas risku, kā Komisija to ir norādījusi tiesas sēdē, paredzot, piemēram, ka biļešu piegāde vai izdrukāšana ir iespējama tikai pēc tam, kad šis maksājuma saņēmējs ir saņēmis informāciju par maksājuma faktisku iekasēšanu.
- 40 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 260/2012 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds līguma noteikums, kāds ir pamatlietā, ar kuru ir izslēgts *SEPA* tiešā debeta maksājums tad, ja maksātāja dzīvesvieta nav tajā pašā dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009, 9. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds līguma noteikums, kāds ir pamatlietā, ar kuru ir izslēgts euro denominēts tiešā debeta maksājums, kas notiek ar Eiropas Savienības mērogā izveidotās tiešā debeta maksājuma shēmas palīdzību (*SEPA* tiešā debeta maksājums), tad, ja maksātāja dzīvesvieta nav tajā pašā dalībvalstī, kurā ir maksājuma saņēmēja saimnieciskās darbības vieta.

[Paraksti]